

er den rigtige. — Det andet Forslag, vi have tilladt os at stille, angaaer § 3. Medens § 1, der fastsætter Regler for Beslutningen, har givet Bestemmelse om, hvorledes en saadan skal udfindes i Tilfælde af Meningsforsjel, omhandler § 3 Erklæring af Communalbestyrelsen, og her er der kun Spørgsmaal, om det simpelthen numeriske Fleertal ikke om at udfinde en kvalificeret Majoritet. Det er nu bestemt, at hvor et saadant Fleertal har afgivet en Erklæring, kan Magistraten altid og ligeledes $\frac{1}{3}$ af Borgerrepræsentationen fordre deres afvigende Mening optagen i Erklæringen. Det forekommer nu min Medforslagsstiller og mig, at hvor der er Spørgsmaal om Erklæring, bør det numeriske Tal ikke være det Afgjørende, saaledes som, hvor der er Spørgsmaal om at tage en nødvendig Beslutning, men Erklæringens gode Grunde, og vi have derfor troet, at det burde være enhver Borgerrepræsentant tilladt at lade sin afvigende Erklæring følge med Fleertallets ind til høiere Afgjørelse. Det er det, vi have paatænkt ved vor Ændring til § 3. Hermed skal jeg have anseet vore Forslag til § 3 tilstrækkeligt motiverede, og jeg skal slutte med at gjentage, at dersom jeg havde troet det muligt at føre det igjennem saa seent i Sessionen, vilde jeg have anseet det rigtigt at bringe meget videregaaende Ændringsforslag under Forhandling.

Indenrigsministeren: Hvad det til mig rettede Spørgsmaal angaaer, troer jeg ikke, at det kan være tvivlsomt, at det Tal, hvorefter den kvalificerede Majoritet maa regnes, er det til enhver Tid stemmeberettigede Antal Medlemmer. Der er jo kun Tale om at tiffre sig tilstrækkelig Fuldtalighed af de virkelige Medlemmer, men ikke om saadanne, der ikke kunne møde. Jeg er altsaa enig med den ærede Forslagsstiller i hans Opfattelse af dette Punkt. Hvad de 3 Ændringsforslag angaaer, kan jeg ikke have Noget i og for sig mod dem at erindre. Efter den Stilling, jeg fra Først af har indtaget med Hensyn til denne Sag, skal jeg selvfølgelig henstille det til det ærede Thing, om det vil vedtage dem eller ikke. Fra Regeringens Side er der ikke Noget derimod.

Christensen: Efter den Udtalelse, vi nu have hørt af den høitærede Indenrigsminister, skal jeg bemærke, at skjøndt jeg ellers altid er en Modstander af Ændringer paa et saa seent Stadium ved Love, der ere komne fra det andet Thing, og som man ellers er tilfreds med, skal jeg dog stemme for disse Forslag, da de forekomme mig at være Forbedringer, som man saameget mindre bør vise tilbage, som det maa være Lovens Venner meget hørt at have hørt den ærede Forslagsstillers Beredvillighed til at gaae endnu videre, hvis man havde haft Tid dertil.

Brock: Den Erklæring, som den ærede Taler afgav, at han vilde stemme for vort Ændringsforslag, kan naturligviis kun være mig og min ærede Medforslagsstiller behagelig. Derimod kan jeg rigtignok ikke afgive en lige Erklæring med Hensyn til hans øvrige Ættringer. Jeg kan paa ingen Maade forstaae, hvorledes man skulde kunne undlade at stemme for Ændringsforslag, der i rette Tid og i det første Øieblik, det overhovedet har været muligt, ere blevne forelagte Thinget, naar de i og for sig findes fornuftige og gode. Jeg tør vistnok troe, at den ærede Taler ikke rettede sine Ord som en Bebreidelse mod Forslagsstillerne. Os kunde de ikke ramme, thi saasnart som vi havde modtaget Lovforslaget fra det andet Thing, have vi stillet Ændringsforslagene, og dermed saa hurtigt som muligt. Men jeg kan overhovedet ikke see, hvorledes Landstingets Medlemmer skulde kunne undlade at stille Ændringsforslag, naar de ansaaes hensigtsmæssige eller nødvendige, eller hvorledes Landstinget skulde kunne undlade at stemme for dem, naar de fortjente Bifald — blot fordi Lovforslagene kom fra Folkethinget henimod Sessionens Slutning. Skulde den Betragtning gjøre sig gjældende, at under saadanne Omstændigheder skulde vi her enten vedtage de ovensendte Lovforslag en bloc, eller forkaste dem — og det Sidste tænkte den ærede Taler vist ikke paa — vilde dette Thing snart synke meget dybt og blive til et reent Omsvøbsdepartement, som Sagerne jo rigtignok efter Grundloven nødvendigt skulde passere, men som det var ønskeligt, at de saa hurtigt som muligt